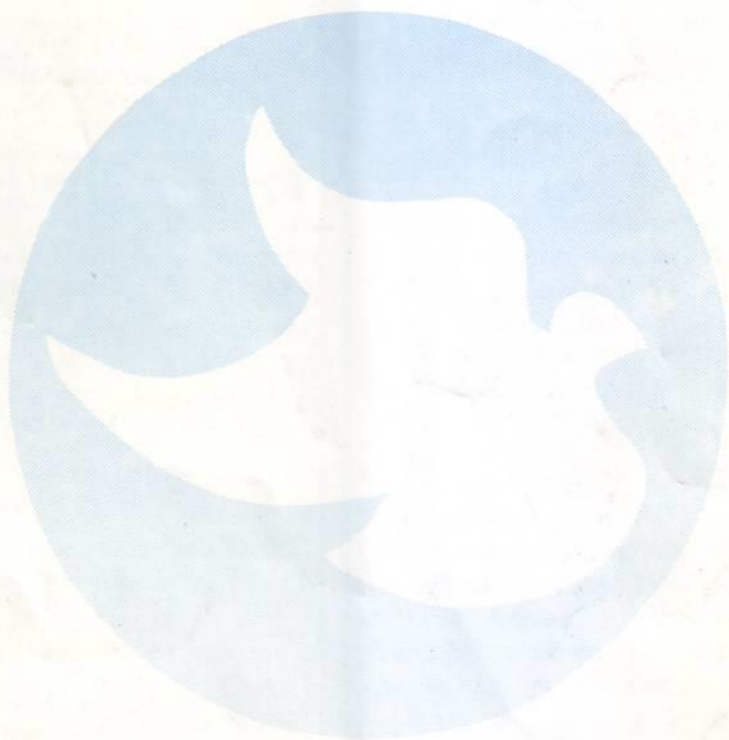

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»*

Πράξεις 10' 2

Μάϊος-Αύγουστος 1991, Έτος 6ο, Τεύχος 41ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τριουπότατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθησε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 41ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
**Β. Ασarıδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος**

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 50
Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 200
Εξωτερικού Δολλάρια 5

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager o.e.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλιπτιζής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Α' ΚΑΙ Β' ΣΑΜΟΥΗΛ

Συνεχίζοντας τη μελέτη μας αυτή θα ασχοληθούμε με μία άλλη σημαντική προσωπικότητα της Παλαιάς Διαθήκης, η ζωή της οποίας σφράγισε ένα τομέα δράσης γιατί κινήθηκε, έδρασε και χρησιμοποιήθηκε με ένα ιδιαίτερο τρόπο από το Πνεύμα το Άγιο. Ο Λόγος του Θεού τον αποκαλεί **«άνθρωπο κατά την καρδιά του Θεού»**. Είναι ο βασιλιάς και ψαλτωδός **Δαβίδ**.

Πριν ασχοληθούμε με τις ιδιαιτερότητες της προσωπικότητάς του θα πρέπει να κάνουμε ένα γενικό σχόλιο γύρω από τη μετατόπιση της βαρύτητας των ενεργειών του Αγίου Πνεύματος. Ενώ, ως τώρα, είχαμε επεμβάσεις του Αγίου Πνεύματος με μεγάλα υπερφυσικά εξωτερικά φαινόμενα, από

δω και πέρα, παρατηρείται ένας κατευνασμός των εξωτερικών φαινομένων και μία έμφαση στον **εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου**, απ' όπου πηγάζουν «οι εκβάσεις της ζωής».

Στην κατηγορία αυτή των ποτών ανήκει ο προφήτης και κριτής **Σαμουήλ**. Χωρίς ιδιαίτερες επισκέψεις από το Πνεύμα το Άγιο και δίχως εξωτερικές εκδηλώσεις, ο Σαμουήλ ήταν μία φυσιογνωμία που **διοικούσαν, οδηγούσαν και κατευθυνόταν από το Πνεύμα το Άγιο**. Το προφητικό του υπόργημα είναι μία επιβεβαίωση της πληρότητάς του με Πνεύμα Άγιο, άσχετα αν η ζωή του δεν είχε σηματοδοτηθεί από υπερφυσικά σημεία και τέρατα.

Ο Δαβίδ

Δεν θα πέφταμε έξω αν κατατάσαμε και το Δαβίδ στην κατηγορία που ανήκει ο Σαμουήλ. Η ζωή του Δαβίδ ήταν μία ισορροπημένη χωρίς υπερφυσικές ενέργειες που προέρχονταν από επεμβάσεις του Αγίου Πνεύματος. Το ρήμα που εκφράζει την εμπειρία του Σαμψών και του Σαούλ με το Πνεύμα το Άγιο, το ρήμα «επλήθην», είναι το ίδιο και στην περίπτωση του Δαβίδ. Ο Λόγος του Θεού λέει: «... έχρισεν αυτόν εν μέσω των αδελφών αυτού· και **επλήθε** Πνεύμα Κυρίου επί τον Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και **εφεξής**» (Α΄ Σαμ. 16:13). Με απλά λόγια, ό,τι συνέβη στο Σαμψών και το Σαούλ, συνέβη και στο Δαβίδ. Η ίδια επίσκεψη, η ίδια εμπειρία, με μια διαφορά ότι στο Δαβίδ ήταν συνεχής. «Από της ημέρας εκείνης και εφεξής». Ενώ στους άλλους άνδρες οι επεμβάσεις ήταν περιοδικές, υπήρχαν δηλαδή στιγμές που το Πνεύμα το Άγιο δεν ήταν παρών στη ζωή τους, στην περίπτωση του Δαβίδ το Πνεύμα το Άγιο ήταν πάντοτε παρών. Η παρουσία Του θα μπορούσε πολύ επιτυχημένα να παρομοιαστεί με ένα ρυάκι που διαρκώς κυλά μέσα σε μια ανθισμένη κοιλάδα. Η λέξη «εφεξής» έχει άλλη μία έννοια. Την έννοια της προοδευτικής αύξησης. Έτσι, ο Δαβίδ διαλεγμένος απ' το Θεό να αναλάβει την αρχηγία του λαού Ισραήλ είχε ανάγκη από τη συνεχή παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα στην καρδιά του.

Ένα άλλο σημείο που πρέπει να προσέξουμε είναι ότι πουθενά δεν αναφέρεται να έδωσε ο Θεός «άλλην

καρδιάν» στο Δαβίδ, όπως βλέπουμε για άλλους άνδρες της Παλαιάς Διαθήκης, π.χ. το Σαούλ. Αυτό σημαίνει πως ο Δαβίδ γνώριζε το Θεό από μικρή ηλικία. **Ο 23ος Ψαλμός** που πιθανόν να γράφτηκε σε μεγάλη ηλικία, αντανακλά τα αισθήματα της νιότης του. Παιδί ακόμα, όταν έβοσκε τα πρόβατα του πατέρα του, αγναντεύοντας τους λόφους της Βηθλεέμ, έλεγε «Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου». Και μέσα στις μακρινές νύχτες κάτω απ' το φως των αστεριών έπλαθε ένα εγκώμιο στον Πλάστη και Δημιουργό του σύμπαντος: «Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού και το στερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών αυτού» (Ψαλ. 19:1). Η καρδιά του Δαβίδ ήταν ανοιχτή και έτοιμη όταν το Πνεύμα το Άγιο ήρθε επάνω του να τον πληρώσει.

Ποιος μπορούσε να κατευνάσει τον εξαγριωμένο Σαούλ, που, κάτω απ' την επηροή του πονηρού πνεύματος, είχε τάσεις για φόνο; Μήπως η άψυχη λύρα του Δαβίδ ή οι γλυκειές μελωδίες, εμπνευσμένες **απ' το Άγιο Πνεύμα**, που έβγαιναν απ' τα χείλη του παιδιού του Θεού;

Οι ύμνοι που ξεπήδησαν απ' την ξεχειλισμένη με Πνεύμα Άγιο καρδιά του, και αποτέλεσαν το υμνολόγιο του λαού Ισραήλ και της εκκλησίας, το βιβλίο των Ψαλμών, ήταν **προϊόν και καρπός του Αγίου Πνεύματος**.

Το ότι το Πνεύμα το Άγιο κατοικούσε μέσα στο Δαβίδ φαίνεται καθαρά απ' το εδάφιο «Μη με απορρίψεις από του προσώπου σου και το πνεύμα το άγιόν σου μη αφαιρέσης απ' εμού» (Ψαλ. 51-11). Ο Δαβίδ αναγνωρίζει

πως η απουσία του Αγίου Πνεύματος απ' την καρδιά του θα σήμαινε την απομάκρυνση του Θεού απ' τη ζωή του. Για τον ίδιο η παρουσία του Θεού και η παρουσία του Αγίου Πνεύματος είναι ένα και το αυτό. Το πρώτο εξαρτάται από το δεύτερο. Το ότι αισθάνεται έλεγχο για την αμαρτία που διέπραξε σημαίνει ότι το Πνεύμα το Άγιο εξακολουθεί να είναι μέσα του και η παρουσία Του στην καρδιά του σημαίνει πως και ο Θεός δεν τον απέρριψε.

Ο Θεός άκουσε την προσευχή του Δαβίδ. Όχι μόνον αποκατάσπρε τη καρά της σωτηρίας του αλλά και, στις τελευταίες μέρες της ζωής του, ήταν σε θέση να πει «Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ήλθεν επί της γλώσσης μου» Β' Σαμ. 23:2).

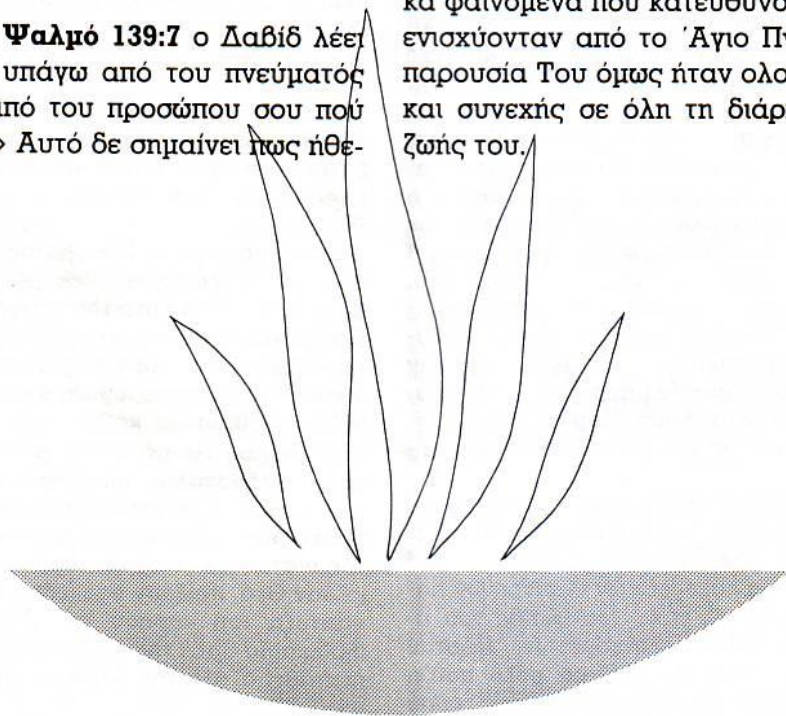
Στον **Ψαλμό 139:7** ο Δαβίδ λέει «Πού να υπάγω από του πνεύματός σου και από του προσώπου σου πού να φύγω;» Αυτό δε σημαίνει πως ήθε-

λε να φύγει απ' την παρουσία του Θεού αλλά πως αναγνώριζε ότι το Πνεύμα του Θεού και η παρουσία του Θεού δέσποζαν όλα.

Επίσης, στον **Ψαλμό 143:10**, αποκαλεί το Πνεύμα του Θεού «**αγαθόν**». «Δίδαξόν με να κάμνω το θέλημά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το πνεύμα σου το αγαθόν ας με οδηγήσει εις οδόν ευθείαν».

Στο **Α' Χρονικών 12:1** διαβάζουμε «Και το Πνεύμα περιεχύθει εις τον Αμασαί» για να δώσει κάποιο λόγο ενθάρρυνσης στο Δαβίδ. Η ίδια λέξη που χρησιμοποιήθηκε στην περίπτωση του Γεδεών στους Κριτές 6:34 χρησιμοποιείται κι εδώ.

Σα συμπέρασμα μπορούμε να πούμε πως, αν και η ζωή του Δαβίδ δεν παρουσίαζε υπερφυσικά εξωτερικά φαινόμενα που κατευθύνονταν και ενισχύονταν από το Άγιο Πνεύμα, η παρουσία Του όμως ήταν ολοζώντανη και συνεχής σε όλη τη διάρκεια της ζωής του.

ΚΑΡΠΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

Μία από τις αιτίες στις οποίες οφείλεται η καχεκτικότητα πολλών Χριστιανών, ακόμα και ολοκλήρων εκκλησιών, είναι η εκλεκτική αποδοχή του Λόγου του Θεού. Θεμελιωδέστερες διδασκαλίες της Αγίας Γραφής αγνοούνται ή «παρακάμπονται», για ποικίλους λόγους, με ολέθριες συνέπειες για την πνευματική, αλλά και για την συνολική ζωή των Χριστιανών.

Δεν θα ασχοληθούμε εδώ με τις αιτίες και τα ελαττήρια αυτής της συμπεριφοράς, παρά το γεγονός ότι και αυτό είναι πολύ χρήσιμο. Θα εμphasίσουμε δύο σημαντικές διδασκαλίες, που αμφότερες έχουν σχέση με τις διακονίες του Αγίου Πνεύματος. Η μία έχει σχέση με τον **καρπό** του Πνεύματος, η άλλη με τα **χαρίσματα** του Πνεύματος. Υπάρχουν Χριστιανοί που αγνοούν ή την μία, ή την άλλη, ή και αμφότερες, με εμφανείς συνέπειες στην συμπεριφορά τους, στην μαρτυρία τους, στην ζωή τους.

Οι λέξεις, που χρησιμοποιούνται σχετικά με τις διακονίες αυτές του Αγίου Πνεύματος, είναι πολύ περιγραφικές. Από την φυσική τους σημασία μπορούμε να εξάγουμε πολυτιμότερα συμπεράσματα και διδάγματα σχετικά με την πνευματική τους σημασία.

Ο **καρπός** είναι προϊόν προερχόμενο μέσα από την γη - εκ των έσω - και είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας αυξήσεως υπό την επίδραση ευεργετικών εξωτερικών παραγόντων, όπως, π.χ., του φωτός του ηλίου, καταλλήλων λιπασμάτων, σωστού ποτίσματος. Μεγάλο, βέβαια ρόλο παίζει και η ποιότητα της γης, του εδάφους, όπου γίνεται η καλλιέργεια.

Το **χάρισμα**, το δώρο, είναι κάτι το οποίο οφείλεται στην γενναιοδωρία κάποιου εκ των έξω. Το δώρο, όταν χαρίζεται, είναι πλήρες, σε τέλεια κατάσταση, έτοιμο για χρήση. Είναι αλήθεια ότι, σε πολλές περιπτώσεις, αυτός που δέχεται ένα δώρο, μπορεί με την προσεκτική χρήση του και την εξάσκηση να τελειοποιηθεί στην χρήση του.

Υπάρχει μια πλήρης αντιστοιχία μεταξύ των φυσικών αυτών στοιχείων και του καρπού και των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος.

Ο καρπός του Πνεύματος είναι η εκδήλωσή της ζωής, της θείας ζωής, που δίδεται στον πιστό κατά την αναγέννησή του. Ορισμένες όψεις του καρπού αυτού μπορεί να εκδηλωθούν αμέσως μετά την αναγέννηση. Κατά κανόνα, όμως, ο **καρπός εμφανίζεται βαθμιαίως**, καθώς ο πιστός **αυξάνει στην χάρη**. Τα μέσα της **χάριτος**, όπως, π.χ., η διδασκαλία του Λόγου, η κοινωνία των πιστών, η Χριστιανική διακονία, η αντιμετώπιση εξωτερικών περιστάσεων δια της πίστεως, και πάνω απ' όλα η κοινωνία με τον Θεό, παίζουν ουσιώδη ρόλο στην **ανάπτυξη** του καρπού του Πνεύματος. Η διαδικασία αυτή της αυξήσεως μπορεί να επεκταθεί σ' όλη την διάρκεια της ζωής του πιστού.

Τα χαρίσματα του Πνεύματος μπορεί

να δοθούν στον πιστό **αιφνιδίως** και σ' οποιαδήποτε στιγμή της ζωής του ως πιστού. Από τα στοιχεία, που μας παρέχει η Καινή Διαθήκη, διαπιστώνουμε ότι κάποιο χάρισμα δόθηκε σε πιστούς, όταν πρωτοέλαβαν το Πνεύμα το Άγιο. Σε άλλες περιπτώσεις, χαρίσματα δόθηκαν σε ορισμένες ξεχωριστές στιγμές της διακονίας του πιστού, όπως, π.χ., στον Τιμόθεο. Από την Α΄ Προς Κορινθίους Επιστολή πληροφορούμεθα ότι οι πιστοί μπορούν να επιθυμήσουν, να ζητήσουν χαρίσματα και να προσευχηθούν για να τους δοθούν. Παρατηρούμε, ακόμα, ότι η απονομή χαρισμάτων δεν εξαρτάται από την **πνευματική ωριμότητα** των πιστών. Τέτοιος όρος δεν αναφέρεται στις Γραφές. Ο Θεός, βεβαία, κρίνει την καταλληλότητα του επιμέρους πιστού να λάβει χαρίσματα, αλλά τα χαρίσματα αυτά δεν προέρχονται από την εσωτερική ζωή του πιστού, δεν είναι, κατά κανόνα, συνέπεια της εσωτερικής ζωής του πιστού, αλλά **εξωτερική παρέμβαση του Θεού**.

Η κυρία περικοπή, στην οποία αναφέρεται ο καρπός του Πνεύματος βρίσκεται στην Προς Γαλάτας Επιστολή: «Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότητα, εγκράτεια». Είναι πολύ σημαντικό το ότι στην τελευταία Του συναναστροφή με τους μαθητές ο Κύριος αναφέρθηκε πολλές φορές στον καρπό, τον οποίο οι μαθητές και όλοι εν συνεχεία οι οπαδοί του Χριστού θα έπρεπε να φέρουν (Ιωαν. 15: 1,2,4,5,8). Στην ίδια Του ομιλία ο Κύριος αναφέρθηκε και στην έλευση του Αγίου Πνεύματος (Ιωάν. 14: 16,17.15: 26) και στον ρόλο τον οποίο θα έπαιζε μετά την αναχώρηση του Ιησού απ' αυτόν τον κόσμο (Ιωάν. 16: 5-13). Είναι, ακόμα, αξιοσημείωτο, και όχι τυχαίο, το ότι στην τελευταία Του εκείνη ομιλία προς τους μαθητές ο Κύριος αναφέρθηκε στην αγάπη, στην χαρά και στην ειρήνη (15: 9-12, 14: 27), που είναι τα τρία πρώτα στοιχεία τα οποία αναφέρονται ως καρπός του Πνεύματος στην Επιστολή Προς Γαλάτας.

Η έννοια του καρπού, ή καλύτερα αυτά που συνεπάγεται η καρποφορία του πιστού δια του Αγίου Πνεύματος, εμφανίζεται και με την χρήση άλλων εκφράσεων

στην Καινή Διαθήκη. «Περιπατείτε κατά το Πνεύμα, και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός» (Γαλ. 5: 16) και «Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα» (Γαλ. 5: 25). Η λέξη **περιπατώ** στην Καινή Διαθήκη, έχει και την έννοια του **συμπεριφέρομαι**. Καλούμεθα να συμπεριφερόμεθα σύμφωνα με τις επιταγές του Πνεύματος, κατά τρόπο συνέπια με τον καρπό του Πνεύματος. Η καρποφορία δια του Πνεύματος και η συμπεριφορά σύμφωνα με τον χαρακτήρα του Πνεύματος δεν μπορεί να είναι δύο διαφορετικά πράγματα! Η ιδέα αυτή εκφράζεται ακριβέστερα από την λέξη που χρησιμοποιείται στο κείμενο της Καινής Διαθήκης αντί της λέξεως περιπατώ στο 25ο εδάφιο του 5ου κεφαλαίου της Προς Γαλάτας Επιστολής: «Ει ζώμεν Πνεύματι, Πνεύματι και στοικώμεν». Η λέξη «στοικώ» έχει εδώ την έννοια του **συμβαδίζω, συμφωνώ, ευθυγραμμίζομαι με το Πνεύμα**. Είναι επομένως, η έννοια της καρποφορίας «εν Πνεύματι», ή «δια του Πνεύματος», στενά συνδεδεμένη με την συμπεριφορά, που είναι σύμφωνη με τον χαρακτήρα του Πνεύματος.

Από τα λεγόμενα του Κυρίου μας, όπως αυτά αποδίδονται στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, προκύπτει ότι η καρποφορία αυτή εν Πνεύματι δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας συμπεριφοράς, η οποία είναι συνέπεια εκτελέσεως θρησκευτικών καθηκόντων. Είναι έργο **υπερφυσικό**. Είναι η **εκδήλωση, η έκφραση της θείας φύσεως του Χριστού δια του πιστού**. Εφ' όσον ο πιστός μένει σε διαρκή κοινωνία με τον Χριστό, η καρποφορία είναι αυθόρμητη και εμφανής. Για να το κατορθώνει, όμως, αυτό, πρέπει να νεκρώνει διαρκώς τον παλιό άνθρωπο. Είναι ενδεικτικό το ότι, μετά τον κατάλογο των συνιστωσών του καρπού του Πνεύματος (Γαλ. 5: 22), ο Απόστολος Παύλος προσθέτει αμέσως: «Όσοι δε είναι του Χριστού, εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας». «Χριστώ συνεσταύρωμαι», λέγει ο Παύλος σχετικά με την προσωπική του πείρα, «ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός». (Γαλ. 2: 20).

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, που απαριθμούνται στην Α΄ Προς Κορινθίους

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Παρθένα Καλεμκερίδου

Μέσα στην κοινωνία των πιστών υπάρχουν άτομα που ξεχωρίζουν για τις ιδιαίτερα δοσμένες από το Θεό χάρες τους. Κοντά σε τέτοιους ανθρώπους ο καθένας μας νιώθει πιο μεγάλος, πιο ώριμος, πιο σοφός. Τέτοιους ανθρώπους δε χορταίνεις να τους ακούς να μιλάνε γιατί έχουν πάντα κάτι καλό, κάτι από το Θεό δοσμένο, να πούνε.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν και η αδελφή Παρθένα Καλεμκερίδου. Τώρα είναι με τον Κύριο. Το ευγενικό της ύφος, το καλοσυνάτο πρόσωπό της, οι πλούσιες εμπειρίες της με τον Κύριο την έκαναν να είναι τόσο αγαπητή στους γύρω της!

Εκείνο όμως που την ξεχώριζε από τους άλλους ήταν η ευχαριστία της προς τον Κύριο κάθε φορά που άνοιγε το στόμα της να μιλήσει.

Έτσι αρχίζει και την ομολογία της:

«Ευχαριστώ τον Κύριο που μέσα στο άπειρο έλεός Του έσωσε κι εμένα και την οικογένειά μου.

Ήρθαμε στην Ελλάδα από την Τουρκία με τους συγγενείς μου το 1924. Στο χωριό Σεβαστή Κατερίνης συνάντησα τον άντρα που αργότερα έγινε σύζυγός μου. Εκείνος είχε έρθει 10 χρόνια νωρίτερα από μένα στην Ελλάδα. Ο Θεός μας χάρισε τρία καλά κορίτσια.

Οι γνώσεις μου τότε για το Θεό ήταν πολύ ελάχιστες. Αναγέννηση δεν είχα. Πήγαινα στην Ευαγγελική εκκλησία αλλά προσωπική γνώση του Θεού δεν είχα. Με το λίγο φως της αλήθειας που είχα, προσπάθησα να οδηγήσω τα παιδιά μου στο δρόμο του Θεού. Ο άντρας μου ήταν τελείως αδιάφορος για τα πράγματα του Θεού. Ήταν άνθρωπος του γλεντιού, του άρεσαν οι διασκεδάσεις, έπαιζε τάβλι, χόρευε και δεν άφηνε τα καφενεία. Όταν άκουγα ότι χόρευε στενοχωριόμουν πολύ γι' αυτό και κατέληξα να υποφέρω από τα νεύρα μου. Η ζωή μας μέσα στο σπίτι ήταν ανυπόφορη γιατί δεν είχαμε καθόλου ειρήνη.

Ο Θεός όμως δεν μας άφησε. Το 1938 επισκέφθηκαν το χωριό μας μερικοί

αδελφοί, πλήρεις Πνεύματος Αγίου. Στην εκκλησία μου δεν διδασκαν για το Πνεύμα το Άγιο. Αυτοί οι αδερφοί άρχισαν να πηγαίνουν στα σπίτια και να κάνουν συναθροίσεις τα βράδια. Πρώτη φορά ακούγαμε τέτοια ζωντανά και με δύναμη κηρύγματα. Εκτός από κηρύγματα ακούγαμε ομολογίες και τα θαυμάσια του Θεού. Η καρδιά μας ερχόταν σε κατάνυξη. Ένα βράδυ ήρθε και η δική μου καρδιά σε κατάνυξη κι άκουσα τη φωνή του Κυρίου να μου λέει: «Θέλετε γνωρίσει την αλήθεια και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει». Δεν ήξερα αν τα λόγια αυτά βρίσκονταν στην Αγία Γραφή και ρώτησα τους αδελφούς. Μου είπαν πως βρίσκονται και μου το έδειξαν στο Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο 8:32. Τα διάβασα και τα πίστεψα με όλη την καρδιά μου. Ο Κύριος τότε, όχι μόνο με έσωσε αλλά και με θεραπεύσε από τα νευρολογικά προβλήματα που είχα. Τον ευχαριστώ και Τον δοξάζω για το διπλό καλό που μου έκανε.

Συνέχισα να πηγαίνω με τα κορίτσια μου στις κατ' οίκον συναθροίσεις και σιγά-σιγά άρχισαν να έρχονται κι άλλες ψυχές. Την περισσότερη ώρα την περνούσαμε γοναπιστοί στην προσευχή και στην εκζήτηση του Αγίου Πνεύματος. Ιδιαίτερη χαρά μας έδινε όταν ψέλναμε ύμνους γύρω από το Άγιο Πνεύμα.

Όλα αυτά είχαν σαν επακόλουθο να εργαστεί ο Θεός στη ζωή μας και να ῥθει η γαλήνη Του στο σπίτι μας, κάτι που έδωσε ιδιαίτερη χαρά στο σύζυγό μου.

Ένα βράδυ, ο Θεός έβαλε στο νου του συζύγου μου έναν ύμνο που μαθαίναμε να ψάλλουμε στη συνάθροιση. Τον ύμνο «ω ελθέ, ω ελθέ, εις εμέ Παράκλητε: ω, Χριστέ μου βάπτισέ με με το Πνεύμα τ' Άγιο». Αυτό συνεχίστηκε και την άλλη μέρα. Ο σύζυγός μου όμως έλεγε: «Δεν υπάρχει σωτηρία για μένα. Ας σωθεί η γυναίκα μου και τα παιδιά μου γιατί εγώ είμαι πολύ αμαρτωλός».

Συμφώνησε όμως κάποιο βράδυ να ῥθει μαζί μας στη συνάθροιση. Κάθισε στο τελευταίο κάθισμα του δωματίου για

να βγει μόλις θα τελείωνε η συνάθροιση. Το βράδυ εκείνο η ατμόσφαιρα ήταν ηλεκτρισμένη από την παρουσία του Κυρίου. Τελειώνοντας το κήρυγμα δόθηκε κλήση για όσους ήθελαν να σωθούν. Ένας ευλογημένος αδελφός πλησίασε τον άντρα μου και τον ρώτησε αν ήθελε να δώσει την καρδιά του στο Χριστό. Εκείνος του απάντησε «εγώ είμαι πολύ αμαρτωλός και δεν υπάρχει ελπίδα σωτηρίας για μένα».

Όμως ο αδελφός επέμενε και προσευχήθηκε μαζί του. Τότε τον επισκέφθηκε με δύναμη το Πνεύμα του Θεού και είδε μια λάμψη να γεμίζει το δωμάτιο και μέσα από τη λάμψη διέκρινε το πρόσωπο του Χριστού να τον κοιτάζει γλυκά. Μια μεγάλη χαρά πλημμύρισε την καρδιά του κι άρχισε να μιλά σε ξένες γλώσσες. Ήταν ο πρώτος στο χωριό που βαπτίστηκε με Πνεύμα Άγιο. Από τότε μια μεγάλη αλλαγή ήρθε στη ζωή του. Σήμερα ο Δημήτρης μου είναι με τον Κύριο.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά δεν μπορώ να το κρύψω. Η πείρα μας αυτή μας ξεχώρισε από τους άλλους αδελφούς και ξεσηκώθηκαν εναντίον μας λέγοντας πολλά λόγια εις βάρος μας.

Όμως εγώ ήξερα τί είχα λάβει και ευχαριστώ το Θεό για την πλούσια αυτή εμπειρία.

Τον ευχαριστώ επίσης που αξίωσε εμένα την ανάξια να Τον υπηρετώ στον οίκο Του. Για αρκετά χρόνια Τον υπηρέτησα στα παιδιά του Κυριακού Σχολείου και στη συμπροσευχή των γυναικών.

Κλείνω την ομολογία μου λέγοντας και πάλι ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κύριο για τη θαυμαστή χάρη Του στη ζωή μου και στη ζωή όλης της οικογένειάς μου».

♣ Σ' ευχαριστώ για όλ' αυτά... 7

Η μηνίμη της αδελφής μας, αν και βρίσκεται αυτή τη στιγμή με τον Κύριο, μένει ζωντανή στη μηνίμη των απογόνων της και τη γεμίζει με τη χάρη της. **Πίστες σαν αυτές ποτέ δεν πεθαίνουν.**

ΠΟΣΟΣ ΚΑΙΡΟΣ ΑΚΟΜΑ;

Το πιο σημαντικό κεφάλαιο της ιστορίας στη ζωή της εκκλησίας γράφτηκε τα μεσάνυχτα της 16ης Ιανουαρίου 1991. Όταν ο κόσμος έστρεφε τα βλέμματά του στον Περσικό κόλπο, η εκκλησία έμπαινε στην τελική ευθεία προς το τέρμα του οδοπορικού της. 6.000 χρόνια πριν στο χώρο αυτό διαμορφωνόταν ο κόσμος μ' ένα Λόγο του Θεού. 6.000 χρόνια έπειτα, στον ίδιο χώρο θα αντικαταστήσει την παλιά ζωή με μια νέα «κατά την υπόσχεση αυτού νέους ουραμούς και νέαν γην προσμένομεν...» (Β' Πέτρ. 3:13).

Έχει η εκκλησία το δικαίωμα να ξέρει τον ακριβή καιρό της έλευσης του Χριστού;

Ο Λόγος του Θεού δεν αφήνει περιθώρια για τέτοιο υπαινιγμό. Είναι κατηγορηματικός. «Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει... ειμή ο Πατήρ μου μόνος» (Ματθ. 24:36). Αυτό όμως δε σημαίνει ότι αποκλείει μια - κατά προσέγγιση- χρονική τοποθέτηση της έλευσής Του, που θα στηριχτεί σε βοηθητικές πηγές του Λόγου Του. Εκείνο που πρέπει να γνωρίζει η εκκλησία και να έχει πάντα στο νου της, δεν είναι το πότε και το πώς θα 'ρθει ο Χριστός αλλά το ότι θα 'ρθει. Το υποσχέθηκε στους μαθητές Του, το υποσχεται και σε μας. «Αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις όπου είμαι εγώ» (Ιωάν. 14:3). Η απουσία του Χριστού ήταν για τους μαθητές προσωρινή, όπως είναι προσωρινή και για μας.

Ενώ, από τη μια μεριά, ο Λόγος του Θεού απαγορεύει ρητά τη χρονική τοποθέτηση της έλευσης του Χριστού, από την άλλη δεν παύει να ενημερώνει τους πιστούς και να τους επιστά την προσοχή σε όλα εκείνα τα σημεία που προαναγγέλλουν το χρόνο της έλευσής Του. Δε θα άντεχε ποτέ ο Χριστός να αφήσει την εκκλησία Του, για την οποία πέθανε, απληροφόρητη σε ένα τόσο σοβαρό θέμα. Γι αυτό και έκανε γνωστά διάφορα σημεία «Σημεία της παρουσίας Του και της συντέλειας του αιώνας». Τα είχαν άλλωστε ζητήσει οι ίδιοι οι μαθητές Του.

Σημεία της Έλευσής Του: (Ματθ. 24:4- 39)

«Πολλοί θέλουσιν ελθεί επί τω ονόματί μου» (εδάφ. 5). Δεν περνά αιώνας που να μη σηκώνεται κάποιος να διεκδικήσει τον τίτλο του Μεσσία παρουσιάζοντας τον εαυτό του σαν απεσταλμένο του Θεού.

2. «Θέλετε δε ακούσει πολέμους

και φήμας πολέμων» (εδ. 6). Μια ματιά στην επικαιρότητα των γεγονότων αρκεί για να διαπιστώσουμε την ακρίβεια της προφητείας αυτής.

3. **«Θέλει εγερθεί έθνος επί έθνους»** (εδ. 7). Ο κόσμος όλος είναι ένα ηφαιστειο εξεγέρσεων. Τα μέσα ενημέρωσης το βεβαιώνουν σε καθημερινή βάση.

4. **«Θέλουν γίνει πείναι και λοιμοί και σεισμοί»** (εδ. 7). Δεν είναι λίγες οι χώρες που η πείνα αποτελεί καθημερινό σύντροφος της ζωής ενώ οι αρρώστιες, η μία χειρότερη από την άλλη, πλήττουν την ανθρωπότητα σήμερα.

5. **«Θέλει κηρυχθεί τούτο το ευαγγέλιον εν όλη τη οικουμένη»** (εδ. 14). Μαζί με τα τείχη που έπεσαν, έσπασαν και τα δεσμά που κρατούσαν το Ευαγγέλιο μακριά από πολλά έθνη. Με τα τελευταία τεχνολογικά μέσα στον τομέα της πληροφορικής δεν υπάρχει σπíti δίχως ένα ραδιόφωνο ή μια τηλεόραση.

6. **«Τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες»** (εδ. 33). Τα τελευταία χρόνια οι καφετερίες, τα νεανικά στέκια γενικά, δίνουν και παίρνουν. Η ηθική σχέση ανάμεσα στα δύο φύλα κατάντησε μύθος, ενώ το διαζύγιο σημειώνει κατακόρυφη άνοδο.

7. **«Η αγάπη των πολλών (προς το Θεό) θέλει ψυχρανθεί»** (εδ. 12). Πολλοί Χριστιανοί έχουν χάσει την πρώτη αγάπη τους για το Θεό και βρίσκονται πολύ κοντά στα σύνορα της αποστασίας.

Γιατί όμως δίνουμε περισσότερη σημασία στη μετεωρολογική υπηρεσία που μας ενημερώνει για τον καιρό και δε δίνουμε στις προφητείες του Λόγου του Θεού; Αν η ΕΜΥ κάνει πρόγνωση για βροχή κι εμείς δεν πάρουμε μαζί μας ομπρέλα και βραχούμι, ποιος θα φταίει γι' αυτό;

Ο Χριστός έδωσε στην εκκλησία Του τα σημεία που προαναγγέλουν την έλευσή Του. Ποιος θα φταίει αν δεν τα πάρει υπόψη της και εξακολουθεί να ζει σαν να μην ερχόταν ποτέ ο Κύριός της;

Έχοντας υπόψη όλα αυτά που αναφέραμε παραπάνω, ποια θα πρέπει να είναι η στάση της εκκλησίας;

1. **Στάση Αναμονής.** «Η ημέρα του Κυρίου, ως κλέπτης εν νυκτί, ούτως έρχεται» (Α' Θεσ. 5:2). Για τον κόσμο η έλευση του Κυρίου θα είναι έκπληξη. Για τους πιστούς προσδοκώμενο γεγονός. «Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάσει ως κλέπτης» (εδ. 4).

2. **Επαγρύπνηση.** «Ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί» (εδ. 6). Μια μεγάλη «πτήση» μας περιμένει. Για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της πρέπει να προπονούμεθα καθημερινά στο στίβο του Χριστιανικού καθήκοντος.

3. **Θάρρος.** «'Αλλ' ημείς, όντες της ημέρας, ας εγκρατευώμεθα, ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας» (εδ. 8). Ο θώρακας και η περικεφαλαία προστατεύουν τα δύο ζωτικά όργανα του ανθρώπινου σώματος, την καρδιά και το κεφάλι. Αν κρατήσουμε το νου μας μακριά από σκέψεις πονηρές και την καρδιά μας μακριά από την αμαρτία, τότε η πτήση μας θα είναι σίγουρη.

4. **Προσευχή.** «Αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (εδ. 17). Η προσευχή μας ενώνει με το Θεό και μας διατηρεί σε ετοιμότητα εν όψει του ερχομού Του.

Τελειώνοντας, ο απόστολος Παύλος συιστά στους Θεσσαλονικείς αδελφούς μας να «παρηγορούν αλλήλους, και να οικοδομούν ο εις τον άλλον» (εδ. 11).

Το ίδιο συιστά και σε μας καθώς τα πατήματα του Χριστού ακούγονται στο κεφαλόσκαλο της πόρτας.

Γεώργιος και Ουρανία Γκούμα
Βέροια

Την επόμενη εβδομάδα η αίθουσα ήταν γεμάτη από κόσμο. Το πρώτο πράγμα που έκανα ήταν να ψάξω να βρω κάποιον που μπορούσε να κηρύξει. Όμως όποιον κι αν ρώτησα, μου είπε, «Όχι, αφού εσένα διάλεξαν, εσύ πρέπει να κηρύξεις». Μη έχοντας τι άλλο να κάνω ανέβηκα στον άμβωνα κι άρχισα να μιλώ. Δε θυμάμαι τί είπα αλλά θυμάμαι πως όταν τελείωσα δεκαπέντε άτομα ήρθαν μπροστά για θεραπεία. Ένας απ' αυτούς περπατούσε με πατερίτσες. Προσευχήθηκα και στη στιγμή θεραπεύτηκε. Ο πιο έκπληκτος μέσα στον κόσμο ήμουν εγώ. Βλέποντας τον άνθρωπο να πηδάει πάνω κάτω πήραν θάρρος και οι άλλοι να πιστέψουν στο Θεό για τη θεραπεία τους και πολλοί θεραπεύτηκαν. Ήμουν σίγουρος πως δεν ήταν η πίστη μου που τους θεράπευσε αλλά το έλεος του Θεού, που ήρθε σε βοήθειά μου την ώρα εκείνη της ανάγκης.

Μετά από το περιστατικό αυτό, ο Θεός άνοιξε την πόρτα της πίστης μου ώστε ν' αρχίσω κι εγώ συνάθροιση Θείας θεραπείας στο Μπράιτφορντ. Το πρώτο βράδυ δώδεκα άτομα ήρθαν μπροστά για Θεία θεραπεία και οι δώδεκα θεραπεύτηκαν. Ο ένας είχε πρόβλημα με τη γλώσσα του που τη δάγκασε πολύ άσχημα από κάποιο πέσιμο που έκανε. Ο Θεός τον θεράπευσε. Μια γυναίκα είχε έλκος στον αστράγαλο και η πληγή της έτρεχε συνεχώς, ο Θεός τη θεράπευσε. Το ίδιο έκανε και σε άλλους.

Μια μέρα με συνάντησε κάποιος και με ρώτησε, «Μπορεί ο Θεός να θεράπευσει τη ναυτία;» «Ναι» του απάντησα, «μπορεί. Την αρρώστια αυτή την

συνέχεια

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλεσουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Ηλίας Τρώντσιος

προκαλεί το πνεύμα του φόβου και αυτή τη στιγμή το επιπλώ να βγει από μέσα σου, στο όνομα του Ιησού Χριστού». Από τότε ο άνθρωπος αυτός δεν ένιωσε ποτέ ξανά ναυτία παρόλο που ταξίδευε συχνά.

Μια άλλη μέρα ήρθε στο σπίτι μου ένας πολύ αφιερωμένος αδελφός. Διέκρινα πως κάτι του συνέβαινε. Τον ρώτησα γιατί ήταν τόσο καταπονημένος και μου απάντησε «η γυναίκα μου βρίσκεται στο χείλος του θανάτου. Δυο γιατροί ξενύχτησαν χθες το βράδυ μαζί της και με βεβαίωσαν πως τίποτα δεν μπορούσε να γίνει μαζί της. Ελπίδες ζωής δεν υπήρχαν γι' αυτήν». Τότε του είπα, «Γιατί δεν πιστεύεις στο Θεό να τη θεράπευσει;» Η απάντησή του ήταν, «δεν έχω πίστη να το κάνω».

O Smith Wigglesworth 87 ετών

Έφυγε με καρδιά πληγωμένη. Αισθάνθηκα να κάνω κάτι για τον άνθρωπο αυτό αλλά ήθελα κάποιον να με βοηθήσει. Πήγα λοιπόν σε κάποιον αδελφό που ξεκινούσε εκείνες τις μέρες μια καινούργια διακονία στο Μπράτφορντ και του ζήτησα να 'ρθει μαζί μου να με βοηθήσει. Μου απάντησε, «Όχι, και μη με ρωτάς ξανά, σε παρακαλώ. Πιστεύω όμως πως αν πας μόνος σου, ο Θεός θα τη θεραπεύσει τη γυναίκα αυτή». Τώρα καταλαβαίνω πως ο Κύριος έβαλε τα λόγια αυτά στο στόμα του για να με ενθαρρύνει.

Ήξερα έναν άλλον αδελφό, που όταν του δινόταν η ευκαιρία να προσευχηθεί έκανε το γύρω του κόσμου τρεις φορές και ξαναγύριζε. Πήγα σ' εκείνον και τον ζήτησα να 'ρθει μαζί μου να

προσευχηθεί για την ετοιμοθάνατη. Δέχτηκε ευχαρίστως. Όταν φτάσαμε στο σπίτι της του είπα, «Βλέπεις σε τι κατάσταση βρίσκεται; Άρχισε να προσεύχεσαι χωρίς να χάνεις καιρό».

Πήρε την ευκαιρία που του έδωσα κι άρχισε να προσεύχεται. Ποτέ μου δεν υπέφερα στην προσευχή τόσο πολύ όσο εκείνη τη στιγμή όταν άκουσα τον αδελφό αυτό να προσεύχεται για τον άντρα της γυναίκας που σε λίγο θα έμενε χωρίς γυναίκα και για τα παιδιά που θα έμεναν χωρίς μητέρα. Την παρουσίαζε τη σκηνή τόσο θλιβερή και σκοτεινή που δεν άντεξα και φώναξα, «Κύριε, σταμάτησέ τον, δεν αντέχω να τον ακούω». Τον σταμάτησε. Ευχαριστώ το Θεό.

Παρόλο που ήξερα πως ούτε ο αδελφός αυτός, ούτε ο σύζυγος της γυναίκας πίστευαν στη Θεία θεραπεία, εν τούτοις πήρα μαζί μου ένα μπουκαλάκι με λάδι. Έκλεισα το στόμιό του με ένα μεγάλο φελλό για να μπορώ να το ανοίγω εύκολα. Το έβγαλα απ' την τσέπη μου και το έδωσα στον άντρα της γυναίκας και του είπα να προσευχηθεί. Αυτός, επηρεασμένος απ' την προσευχή του άλλου αδελφού άρχισε να προσεύχεται για τον εαυτό του να του δώσει ο Θεός κουράγιο να αντέξει στη δοκιμασία που τον περίμενε. Δεν κρατήθηκα πάλι και φώναξα, «Σταμάτησέ τον Κύριε». Φώναξα τόσο δυνατά που θα μπορούσαν να μ' ακούσουν ως έξω στο δρόμο. Ευχαριστώ το Θεό, που τον σταμάτησε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Πολλές φορές η απάντηση στην προσευχή μας συνοδεύεται από προβλήματα που δεν τα περιμένουμε. Παράδειγμα. Δυο νέοι παντρεύονται, νοικιάζουν ένα μικρό διαμέρισμα και προσεύχονται στο Θεό να τους χαρίσει ένα παιδάκι. Ο Θεός ακούει την προσευχή τους και τους δίνει το παιδί. Με την άφιξη του παιδιού το ζευγάρι αντιμετωπίζει πρόβλημα χώρου. Το διαμέρισμα δεν τους χωράει και πρέπει να ψάξουν για ένα μεγαλύτερο.

Οι γονείς ζητούν απ' το Θεό υγεία και ανάπτυξη στα παιδιά τους, αλλά καθημερινά αντιμετωπίζουν μικροπροβλήματα. Χρειάζονται καινούρια παπούτσια, καινούρια ρούχα, κλπ.

Τα προβλήματα αυτά είναι ευχάριστα προβλήματα γιατί έχουν να κάνουν με την έννοια της αύξησης. Διανύουμε ήδη το πρώτο έτος της Δεκαετίας του θερισμού και, μέσα στα επόμενα εννέα χρόνια, πρέπει να αποπερατωθεί το έργο του Ευαγγελισμού στην πατρίδα μας. Όμως, όλοι μας ξέρουμε, πως πριν τον ερχομό του Κυρίου «θέλει κηρυχθεί τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη» και πολλές ψυχές θα σωθούν. Πού θα βάλουμε αυτές τις ψυχές για να στερεωθούν και να αυξηθούν πνευματικά;

Λίγους μήνες πριν σ' ένα γάμο, ο ποιμένας της εκκλησίας Καβάλας προσευχόταν «Κύριε, μη στέλνεις άλλους γιατί δεν τους χωράει η αίθουσά μας». Αν και η περίπτωση ήταν ειδική, το πρόβλημα παραμένει πρόβλημα.

Ναι, η εκκλησία της Καβάλας χρειάζεται μια μεγαλύτερη αίθουσα για να υπηρετήσει τις ανάγκες του λαού του

Θεού που προστίθεται.

Λίγα χιλιόμετρα μακρύτερα, 15-20 ψυχές στριμωγμένες ασφυκτικά μέσα σε μια κουζίνα, προσπαθούν ν' ακούσουν το Λόγο του Θεού. Άλλοι όρθιοι, οι πιο μεγάλοι καθιστοί, κι οι πιο νέοι στο πάτωμα, συγκεντρώνουν την προσοχή τους στο δούλο του Θεού που θα φέρει το μήνυμα. Τίποτα γύρω που να λέει πως μπαίνεις σε ναό του Θεού για να Τον λατρεύσεις.

Ναι, τα **Θερμά** της Νιγρίτας χρειάζονται μια αίθουσα για να λατρεύουν τον Κύριο ελεύθερα.

Ένα διαφορετικό πρόβλημα πρέκυψε στην αδελφική εκκλησία της **Κατερίνης**, με την προσθήκη νέων ψυχών. Πού θα βαπτιστούν οι νέες ψυχές που γνωρίζουν τον Κύριο για Σωτήρα τους; Να περιμένουν τον καιρό να ζεστάνει για να πάνε στη θάλασσα, ή στο ποτάμι της Λυδίας και να δώσουν έμπρακτη μαρτυρία της νέας εν Χριστώ ζωής τους; «Ίδου ύδωρ· τί με εμποδίζει να βαπτιστώ;» φώναζε ο ευνούχος της Κανδάκης σε μια στιγμή ευκαιρία, για να επισφραγιστεί το έργο της σωτήριας χάριτος που έκανε ο Χριστός μέσα του. Δεν ήταν ανάγκη να περιμένει πολύ για να βαπτιστεί.

Ευχαριστούμε τον Κύριο που η αδελφική μας αυτή εκκλησία είχε τον τρόπο και το χώρο να χτίσει ένα βαπτιστήριο πίσω από τον άμβωνα και να ανταποκριθεί έτσι στο απροσδόκητο πρόβλημα που προέκειβε από την αύξηση ψυχών. Στις 17 Φεβρουαρίου έγιναν τα εγκαίνιά του με τις πρώτες ψυχές που βαπτίστηκαν.

Η αδελφική εκκλησία της συμπρω-

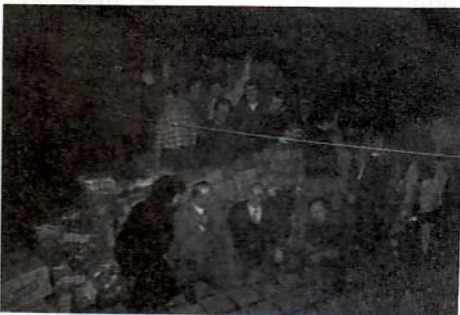
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΓΑΠΗΣ

«Εἰς τὰς χρεῖας τῶν ἁγίων μεταδίδοντες»
(Ρωμ. 12:13)

Η στέρση και η έλλειψη αγαθών που μαστίζει τελευταία τη γειτονική χώρα της Βουλγαρίας δεν άφησε κανένα από μας ασυγκίνητο. Στην πρόσκληση της Συνόδου των Εκκλησιών Πεντηκοστής, για συμπαράσταση των εκεί αδελφών μας, που υποφέρουν, βρήκε όλους μας πρόθυμους να βοηθήσουν. Αν και ο χρόνος προετοιμασίας από τη στιγμή της ενημέρωσης για συμπαράσταση ήταν πολύ σύντομος, όμως δεν στάθηκε εμπόδιο. Πολλές εκκλησίες, ομάδες, ακόμη και άτομα ανταποκρίθηκαν προσφέροντας γενναιοδωρα και αφειδωλα. Σ' αυτούς όλους, το Συμβούλιο Εκκλησιών της Πεντηκοστής Ελλάδας, απευθύνει ένα μεγάλο «ευχαριστώ».

14 άτομα, από κονινά και μακρινά μέρη της πατρίδας, 3 απ' αυτά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Συνόδου, ο αδελφός Φ. Σιδηρόπουλος, ο αδελφός Χ.Ι. Σιδηρόπουλος και ο αδελφός Ηλ. Χατζηλευθερίου, συνόδεψαν 6 τόνους τρόφιμα και ρούχα αξίας περίπου 2 εκατομμύρια με προορισμό τη Σόφια. Το διόροφο λεωφορείο, ξεκίνησε στις 12 Ιανουαρίου, 1991. Σε όλη τη διαδρομή η σκέψη ότι πηγαίναμε να γίνουμε φορείς χαράς και ευλογίας στους αδελφούς μας που στερούνται, γέμιζε τις καρδιές μας με μεγάλη χαρά που εκδηλωνόταν μέσα από τους ύμνους που ψέλναμε.

Το βράδυ της ίδιας μέρας φτάσαμε στη Σόφια. Εκεί μας περίμενε ο πρόεδρος της Συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Βουλγαρίας, ο αδελφός Victor Virtjeff με τον οποίο επικοινωνήσαμε πριν να ξεκινήσουμε στην αποστολή μας αυτή. Ξεφορτώσαμε τα τρόφιμα στην εκκλησία του και πήγαμε να ξεκουραστούμε σε ένα ξενοδοχείο της πόλης.

Μερικά από τα τρόφιμα που προορίζονταν για τη Βουλγαρία

Ο αδελφός Victor Virtjeff (δεξιά), με την αντιπροσωπία της ΑΕΠ.

Την άλλη μέρα, στις 8:30 το πρωί η ομάδα μας ήταν στην πρώτη συνάθροιση της εκκλησίας του αδελφού Victor Virtjeph. Λόγω του ότι η αίθουσα είναι ανεπαρκής και τα μέλη της εκκλησίας πάνω από 600, αναγκαστικά γίνονται δύο συναθροίσεις.

Στην πρώτη συνάθροιση ψάλλαμε όλοι μαζί ύμνους, μερικοί αδελφοί έφεραν ένα σύντομο χαιρετισμό και στη συνέχεια ο αδελφός Φ. Σιδηρόπουλος μίλησε από το Λόγο του Θεού. Στην επόμενη συνάθροιση ακολουθήθηκε το ίδιο πρόγραμμα με κύριο ομιλητή τον αδελφό Χ.Ι. Σιδηρόπουλο. Στην απογευματινή συνάθροιση σε άλλη αδελφική μας εκκλησία το μήνυμα του Ευαγγελίου έφερε ο αδελφός Ηλ. Χατζηλευθερίου.

Θα ήταν παράλληλη αν ξεχνούσαμε να πούμε πως όλες οι συναθροίσεις ήταν ευλογημένες με την παρουσία του Κυρίου ζωντανή. Οι αδελφοί ήταν συγκινημένοι από τη συμπάραση των Ελλήνων αδελφών.

Από τις συναθροίσεις, που ήταν όλες κατάμεστες με κόσμο, ως και οι διάδρομοι της εκκλησίας, καταλαβαίνει κανείς πως οι Βούλγαροι αδελφοί μας αγαπούν την εκκλησία τους και δεν «αφίνουν το να συνέρχονται ομού». Αν η χαρά μας στην εκκίνηση της αποστολής αυτής ήταν μεγάλη, στην επιστροφή ήταν μεγαλύτερη γιατί προστέθηκε και η εμπειρία της γνωριμίας μας με αδελφούς έξω από τη χώρα μας. Οι αδελφοί της Σόφιας στέλνουν σε όλους μας τα πιο θερμά τους «ευχαριστώ» για τη χειρονομία αγάπης που δείξαμε απέναντί τους.

Φιλόλογος Σιδηρόπουλος
Γραμματέας της Συνόδου

συνέχεια από τη σελίδα 14

τεύουσας εδώ και αρκετό καιρό μαζεύει χρήματα για να αγοράσει μια αίθουσα. Αν μέσα στο χρόνο αυτό σωθούν δέκα ψυχές, η εκκλησία της **Θεσσαλονίκης (Γκαρπολά 5**, δε θα έχει μέρος να τις βάλει).

Είναι καιρός, αδέλφια, το θέμα αυτό να απασχολήσει όλους μας. Είναι καιρός στην κορυφή της λίστας των προσωπικών μας εξόδων να βάλουμε το έργο του Κυρίου και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για αυτό γιατί αυτό που κάνουμε για τον Κύριο είναι αυτό που μένει. Είναι καιρός μέσα στη **διαθήκη μας** να συμπεριλάβουμε πρώτα το έργο του Κυρίου και τις ανάγκες του και έπειτα τα παιδιά μας για κληρονόμους. Είναι καιρός να **μοιραστούμε τα υπάρχοντά μας** με τις ανάγκες του έργου του Κυρίου, όπως έκαναν οι

πρώτοι πιστοί μετά την Πεντηκοστή.

Ας προσευχηθούμε για τις εκκλησίες αυτές που αντιμετωπίζουν πρόβλημα χώρου κι ας κάνουμε όλοι το μέρος μας προσφέροντας ακόμη και από το υστέρημά μας για να δούμε μέσα στο 1991 τα **Θερμά** να νοικιάσουν μια αίθουσα για να συναθροίζονται και την εκκλησία της **Θεσσαλονίκης** να αγοράσει την αίθουσα που έχει τόσο ανάγκη.

Όσοι από σας αισθάνεστε να ανταποκριθείτε στις ανάγκες αυτές μπορείτε να 'ρθήτε σε επαφή με τους υπεύθυνους των έργων αυτών: αδελφό Φιλόλογο Σιδηρόπουλο για την εκκλησία Θεσσαλονίκης και τον αδελφό Λίλη Παναγιώτη (Κων/πόλεως 7, 65403 ΚΑΒΑΛΑ) για την εκκλησία των Θερμών.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ

συνέχεια

10η Ερώτηση: Γιατί το Άγιο Πνεύμα συμβολίζεται με το περιστέρι;

α. Όταν ο Χριστός βαπτιζόταν στον Ιορδάνη, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε «εν σωματική μορφή ως περιστέρα» (Λουκ. 3:22, Μαθ. 3:16, Μάρ. 1:10) δηλαδή πήρε τη μορφή περιστεριού.

β. Το περιστέρι συμβολίζει:

1. **Την απλότητα:** «να είστε απλοί ως αι περιστραί» (Μαθ. 10:16). Ο άνθρωπος είναι εκλεκτικός· δεν κατοικεί εύκολα σε οποιοδήποτε σπίτι. Το Άγιο Πνεύμα όμως είναι απλό, κατοικεί, «εκκέεται επί πάσαν σάρκα» (Πράξ. 2:17).

2. **Την ομορφιά, την γλυκύτητα, την αγνότητα:** (Ψαλμ. Ασμ. 1:15, 2:14, 5:2, 6:9). Είναι μια γλυκειά προσωπικότητα, όμορφη, που τη συνειδητοποιείς όταν σε αγγίζει.

3. **Γνωρίζει κι αγαπάει το σπίτι του:** (Ησαΐας 60:8). Όπως το περιστέρι τριγυρίζει γύρω από την πόρτα του σπιτιού του έτσι και το Άγιο Πνεύμα είναι αφοσιωμένο στον Οίκο του Θεού γνωρίζοντας και ικετεύοντας το Θεό για το λαό Του (Ρωμ. 8:26).

4. **Την ειρήνη, την ανάπαυση:** (Γέν. 8:8-12, Ψαλμ. 55:6). Το περιστέρι είναι σύμβολο της ειρήνης. Όταν η κιβωτός του Νώε, μετά τον κατακλυσμό, προσγειώθηκε στο Αραράτ, ο Νώε για να βεβαιωθεί αν τραβήχτηκαν τα νερά, έστειλε ένα περιστέρι. Το περιστέρι δε βρήκε ανάπαυση-ειρήνη πάνω στη νεκρή πνιγμένη φύση και γύρισε πίσω στην κιβωτό. Μετά από 7 μέρες πάλι ο Νώε έστειλε το περιστέρι, που αυτή τη φορά επέστρεψε μ' ένα κλαδί ελιάς στο στόμα του. Για τρίτη φορά, ύστερα από 7 μέρες ο Νώε ξαναέστειλε το περιστέρι και αυτή τη φορά δεν επέστρεψε στην κιβωτό γιατί βρήκε μέρος

στη φύση να αναπαυθεί. Το Άγιο Πνεύμα στέλνεται από το Θεό και ψάχνει να βρει καρδιές που θα μπορέσει να αναπαυθεί. Όταν ο Χριστός συγκωμήσει, σώσει και δώσει ειρήνη στην καρδιά σου τότε το Άγιο Πνεύμα έρχεται και κατοικεί μέσα σου.

Στη Συγκαμπούρη, πριν 4 χρόνια, μέσα στο μεγάλο Εθνικό Στάδιο που μιλούσε ο αδελφός R. Bonke για το Άγιο Πνεύμα ένα μεγάλο περιστέρι, όραμα, πετούσε πάνω από τα πλήθη. Χιλιάδες άνθρωποι τη στιγμή εκείνη βαπίστηκαν με Πνεύμα Άγιο (Πράξ. 2:2).

11η Ερώτηση: Γιατί το Άγιο Πνεύμα συμβολίζεται με το νερό;

α. **Ο Χριστός διακήρυξε:** «Εάν τις διψά, ας έρχεται προς εμέ, και ας πίνει' όσπς πιστεύει εις εμέ... **ΠΟΤΑΜΟΙ ΥΔΑΤΟΣ** ζώντος θέλουσι ρεύσει... (Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος) ...» (Ιωάν. 7:37-39). **Στη Σαμαρείτιδα είπε:** «... το **ΥΔΩΡ** το οποίον θέλω δώσει... θέλει γείνει εν αυτώ ΠΗΓΗ ΥΔΑΤΟΣ αναβλήζοντος εις ζωήν αιώνιον» (Ιωάν. 4:14). Το ποτάμι έχει ορμή, δύναμη, αποστολή... ζωντανεύει τη φύση. Η πηγή παράγει νερό συνεχώς... Κάθε άνθρωπος περιβάλλεται εσωτερικά από ένα εγωισμό. Πολλές φορές μέσα του κυριαρχεί το ΕΓΩ. Όταν το γεωτρύπανο σπάσει το εξωτερικό περιβλημα της γης από μέσα της αναβλύζει «αρτεσιανό φρέαρ». Όταν ο Λόγος του Θεού «η σφύρα η κατασυντριβουσα» σπάσει το εγώ τότε από μέσα μας αναβλύζει Πηγή... Υπερχειλίζει το Άγιο Πνεύμα παράγοντας και διατηρώντας τον καρπό του Πνεύματος (Γαλ. 5:22) και ποτίζοντας το περιβάλλον μας...

Ο Γιαχβέ θεός είπε στο Μωυσή: «Ιδού, εγώ θέλω σταθεί εκεί έμπροσθέν σου επί της Πέτρας... θέλεις κτυπήσει την πέτραν, και θέλει εξέλθει **ΥΔΩΡ** εξ αυτής διά να πεί ο λαός...» (Έξ. 17:6). Σύμφωνα με το Α' Κορινθίους 10:4 η Πέτρα είναι ο Χριστός. Το Ύδωρ, το Άγιο Πνεύμα (Πατέρας, Υιός, Άγιο Πνεύμα). Υπάρχουν πολλά εδάφια που υπαινύσσονται ότι το **ΥΔΩΡ** ή η **ΒΡΟΧΗ** είναι το Άγιο Πνεύμα, π.χ. «Θέλει καταβεί ως **ΒΡΟΧΗ** επί θερισμένον λειβάδιον' ως **PANΙΔΕΣ** σταλάζουσαι επί την γην» (Ψαλμ. 72:6). «Θέλω ράνει εφ' υμών καθαρόν **ΥΔΩΡ** και θέλετε καθαρισθεί από πασών των ακαθαρσιών σας...» (Ιεζ. 36:25).

β. Το νερό

1. Καθαρίζει... ανανεώνει τη φύση, τη γη.

Το Άγιο Πνεύμα καθαρίζει, αγιάζει, ανανεώνει... «εξαποστέλλεις το πνεύμα σου... και ανανεώνεις το

πρόσωπον της γης» (Ψαλμ. 104:30).

2. Μουσκεύει το σπόρο και βλαστάνει. Το Άγιο Πνεύμα «μουσκεύει» το «ΣΠΕΡΜΑ», το Λόγο του Θεού και μέσα στο χωράφι, την «αγαθή γη» - την καρδιά-βλαστάνει μια νέα ζωή: γίνεται νέο κίσμα.

3. Αυξάνει το φυτικό βασίλειο. Το Άγιο Πνεύμα αυξάνει τη βασιλεία του Θεού - τους Χριστιανούς - στη δύναμη ... στην καρποφορία.

4. Είναι απαραίτητο για τη φυσική ζωή. Το Άγιο Πνεύμα είναι απαραίτητο για την πνευματική ζωή.

12η Ερώτηση: Γιατί το Άγιο Πνεύμα συμβολίζεται με τη φωτιά;

α. Ο προφήτης Ησαΐας λέει: «Ο Κύριος ... όταν εκπλύνει την ακαθαρσίαν των θυγατέρων της Σιών... δια Πνεύματος **ΚΑΥΣΕΩΣ**». (Ησ. 4:4). Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος είπε για το Χριστό «Αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι και **ΠΥΡΙ**» (Ματθ. 3:11, Λουκ. 3:16). Υπάρχει ένα βάπτισμα πνευματικό και ένα υλικό (στο νερό). Συνδιάζοντας τα εδάφια Έξοδος 13:21,22, 40:38 με τα εδάφια της Α΄ Κορινθίους 10:1-3, συμπεραίνουμε ότι το Άγιο Πνεύμα συμβολίζεται με σπλήν πυρός. Σχετικά είναι και τα εδάφια: «Ο Θεός ημών είναι **ΠΥΡ** καταναλίσκον» (Εβρ. 12:29). «Εγώ, λέγει Κύριος, θέλω είσθαι εις αυτήν τείχος **ΠΥΡΟΣ** κύκλω» (Ζακ. 2:5). «Εξήλθε **ΠΥΡ** απ' έμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγε το ολοκαύτωμα του θυσιαστηρίου» (Λευι. 9:24).

Η εκκλησία, που ποιμαίνει ο αδελφός Μελλάρου στην Ινδονησία, προσευχόταν με μεγάλη κατάνυξη για να πάρει κάτι περισσότερο από την αναγέννηση. Ενώ το εκκλησίασμα προσευχόταν γονατισμένο, ξαφνικά το Άγιο Πνεύμα γέμισε τις καρδιές τους και άρχισαν να μιλάνε σε ξένες γλώσσες όπως τη μέρα της Πεντηκοστής. Μια μεγάλη φωτιά αγκάλιασε όλη την εκκλησία. Οι γείτονες, οι πυροσβέστες έτρεξαν να τη σβύσουν αλλά η φωτιά δεν έσβυνε. Ήταν πνευματική.

6. Η φωτιά σημαίνει την παρουσία – την επιδοκιμασία του Θεού. Π.χ. στη θυσία του Ηλία (Α΄ Βασιλ. 18:36-38), στη θυσία του Σολομών (Β΄ Χρον. 7:1) του Δαβίδ...

γ. **Η φωτιά:**

1. Καίει – αποστειρώνει-καθαρίζει. «Παν ό,τι δύναται να εμβεί εις το πυρ, θέλετε περάσει διά του πυρός, και θέλει είσθαι καθαρόν» (Αριθμ. 31:23). Το Άγιο Πνεύμα αγιάζει (Α΄ Πέτρ. 1:2).

2. Φέγγει-φωτίζει-οδηγεί. Ο λαός Ισραήλ οδηγήθηκε μέσα στην έρημο με «σπλήν πυρός». Πριν λίγα χρόνια μερικοί Χριστιανοί της Ινδονησίας ζήτησαν από το Θεό να τους οδηγή μέσα στη ζούγκλα, στα χωριά της Ινδονησίας με «σπλήν πυρός» για να έχει η διακονία τους επιτυχία. Ο Θεός, κατά την πίστη τους, τους έδωσε αυτό που ζήτησαν και η διακονία τους ήταν πολύ καρποφόρα. Πόσο χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα να μας ξεχωρίζει για διακονία (Πραξ. 13:2) και να μας οδηγή (Ιωάν. 16:13).

3. Ανάβει φωτιά που γρήγορα μεταδίδεται. «Ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει» (Ιάκ. 3:5). Όταν ο γνωστός εργάτης του Θεού Bar-rat βαπτίστηκε με Άγιο Πνεύμα έβλεπαν οι γύρω του ένα φωτοστέφανο πάνω στο κεφάλι του και μια πύρινη γλώσσα. Από τότε αντί αυτός να τρέχει στις ψυχές, οι ψυχές έτρεχαν σ' αυτόν υ' ακούσουν για τη σωτηρία του Χριστού. Χιλιάδες Νορβηγοί σώθηκαν από το μνημόνιά του. Ο Σουηδός Lewis Pethrus ήταν περίπου τότε που είπε: «θα πάω στη Νορβηγία για να δω από κοντά...» Όταν πήγε αμέσως βαπτίστηκε με Άγιο Πνεύμα που γρήγορα η εμπειρία του μεταδόθηκε σε χιλιάδες Σουηδούς.

4. Ζεσταίνει, ακτινοβολεί θερμότητα. Το Άγιο Πνεύμα ζεσταίνει την καρδιά του πιστού και τον κάνει να θέλει να ακούει, να υπακούει, να τρέχει, να ... θυσιάζεται. Το πρόσωπο ενός που ζεσταίνεται εμφανίζει ένα κοκκινωπό φλας. Το πρόσωπο του Χριστιανού που καίγεται με τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος ακτινοβολεί από χαρά και ζωντάνια που μεταδίδεται στο διπλανό του. Έχει το φλας του ζωντανού, του πυρακτωμένου, του αναζωπυρωμένου πιστού.

5. Έκαιγε το θυμιάμα. Λευικό 16:12, Αριθμοί 16:46. Το θυμιάμά μας, που είναι οι προσευχές των αγίων (Αποκ. 5:8) πρέπει να «καίγεται» με το Άγιο Πνεύμα (Α΄ Κορ. 14:15).

6. Σβύνει. Πότε; Όταν αφήσουμε πάνω τις στάχτες: μέριμνες βιοτικές: προφάσεις ιδιωτικές: όταν δεν έχει άλλα ξύλα να κάψει... όταν χωρίσουμε το ένα ξυλαράκι από το άλλο: όταν τα ξυλαράκια-οι πιστοί απομακρυνθούν από το «θυσιαστήριό» τους. Γι αυτό ο Απόστολος Παύλος προτρέπει τους πιστούς: «Μη αφήνοντας το να συνερχώμεθα ΟΜΟΥ... τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν» (Εβρ. 10:25).

Χαράλαμπος Ι. Σιδηρόπουλος
Καβάλα

συνέχεια από τη σελίδα 7

Επιστολή (12:4-11), αποτελούν τον **εξοπλισμό του πιστού για την μαρτυρία του για τον Χριστό**. Η παροχή των χαρισμάτων αυτών ακολουθεί το βάπτισμα εν Πνεύματι, το οποίο ενδύει τον πιστό με «δύναμιν εξ ύψους» (Λουκ. 24: 49, Πράξ. 1:8). Τα χαρίσματα δίδονται για την **οικοδομή της Εκκλησίας**: «ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύετε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της Εκκλησίας» (Α΄ Κορ. 14:12). Δεν αναφέρεται πουθενά ότι τα χαρίσματα δόθηκαν στην Αποστολική Εκκλησία για να βεβαιωθεί η αυθεντικότητα, το κύρος του κηρύγματος της Εκκλησίας. Γι' αυτό είναι παράξενοι και παράλογοι οι ισχυρισμοί ότι τα χαρίσματα θα έπαυαν, ή έπαυσαν να ασκούνται κάποια εποχή και ότι σήμερα οποιαδήποτε απόπειρα ασκήσεως χαρισμάτων οδηγεί σε άσκηση κίβδηλων χαρισμάτων. Αν υπήρχε ανάγκη βεβαιώσεως της αυθεντικότητας και του κύρους του Ευαγγελίου, αυτή η ανάγκη είναι έκδηλη σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, γιατί η σημερινή εποχή χαρακτηρίζεται από υλισμό, από απιστία, από αιρέσεις και αποστασίες μέσα στην Εκκλησία, από ειδωλολατρεία, από αποκρυφισμούς και άλλα πολλά. Είναι γνωστό η πρόδος σε παγκόσμια κλίμακα, που σημείωσε το κήρυγμα του Ευαγγελίου κατά τις τελευταίες δύο ή τρεις δεκαετίες, κατά τις οποίες σημειώθηκε η γνωστή χαρισματική αναζωπύρωση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάποιοι ασκούν κίβδηλα χαρίσματα, αλλά αυτό οφείλεται σ' αυτούς που τα ασκούν και όχι στην **παύση, στην κατάρνηση των γνησίων χαρισμάτων**.

Ένας άλλος παράλογος ισχυρισμός είναι το ότι η κατάρνηση των χαρισμάτων αποδεικνύεται από την εμφάνιση του ρήματος «κατάργώ» στα εδάφια 8 και 10 του 13ου κεφαλαίου της Α΄ Προς Κορινθίους: «Η αγάπη ουδέποτε πίπτει - είτε δε προφητεία, καταργηθήσονται - είτε γλώσσαι, παύσονται - είτε γνώσις, καταργηθήσεται... όταν δε έλθω το τέλειον, το εκ μέρους καταργηθήσεται...». Είναι πολύ επιπόλαιο επικαίρημα αυτό, γιατί η έλευση του τελείου τίθεται σαφώς σε αντιπαράθεση με την παρούσα έλλειψη τελειότητας, με το ότι «τώρα βλέπομεν δια κατόπτρου αινιγματωδώς,

τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον - τώρα γνωρίζω κατά μέρος (εκ μέρους), τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην». Το «τότε» θα έλθει όταν θα βλέπω, όταν θα ειδώ «**πρόσωπον προς πρόσωπον**». Ποιον; Δεν υπάρχει αμφιβολία: Τον Κύριο! Τότε θα έλθει το «τέλειον». Τότε θα καταργηθεί το «εκ μέρους». Ο εξοπλισμός των χαρισμάτων θα είναι άχρηστος, όταν έλθει ο Κύριος. Τώρα, εφ' όσον βλέπουμε «δια κατόπτρου αινιγματωδώς», τα χαρίσματα χρειάζονται για να **συμπληρώνουν τις ανεπάρκειες και τους περιορισμούς του εξοπλισμού**, που ο πιστός διαθέτει πάνω στη γη, υπό την παρούσα κατάσταση πραγμάτων.

Υπάρχουν ομοιότητες και διαφορές μεταξύ του καρπού και των χαρισμάτων του Πνεύματος. Στα πλαίσια του συντόμου αυτού άρθρου θα επισημάνουμε μία ομοιότητα και μια διαφορά, αμφότερες πολύ σημαντικές.

Και ο καρπός και τα χαρίσματα έχουν ως προέλευσή τους το Άγιο Πνεύμα. Είναι παράλογο και μάλιστα βλάσφημο να τίθενται σε αντιπαράθεση και να αποφεύγεται, άμεσα ή έμμεσα, είτε το ένα είτε το άλλο. Ο Παύλος συμβουλεύει τους Κορινθίους Χριστιανούς: «Ακολουθείτε την αγάπην - και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά» (Α΄ Κορ. 14:1). Η αγάπη είναι πρώτη στον κατάλογο των συνιστωσών του καρπού. Ο Παύλος συστήνει την «καθ' υπερβολήν οδόν», την «υπερέχουσα», σύμφωνα με την μετάφραση, οδό ως θεμελιώδη αρχή, ως βασικό κανόνα, ενώ προτρέπει τους πιστούς να επιδιώκουν, με ζήλο μάλιστα, τα πνευματικά χαρίσματα. **Τα χαρίσματα πρέπει να ασκούνται, για την οικοδομή της Εκκλησίας, στα πλαίσια των κανόνων, που απορρέουν από την αγάπη**.

Ο καρπός, στο σύνολό του, είναι υποχρεωτικός για όλους τους Χριστιανούς. Ο Θεός, όμως, δεν απαιτεί από όλους τους Χριστιανούς να έχουν όλα τα χαρίσματα. Ο πιστός καλείται να είναι ανοικτός στο Πνεύμα του Θεού και να ζητεί «μετά ζήλου» χαρίσματα. Το Πνεύμα, όμως, τα διανέμει σύμφωνα με την δική Του βούληση.

Δρ. Στυλιανός Δ. Δανιηλόπουλος
Ιωάννινα

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Το στέκι της Ελπίδας» στη συμπρωτεύουσα είναι ένας χώρος που προσφέρει Ελπίδα σ' όσους ψάχνουν για μια νέα ζωή ολοκληρωμένη και σωστή. Σκοπός του είναι να πλησιάσει άτομα με διάφορες ανάγκες (ναρκομανείς, πανκ, αναρχικούς...) και να τους οδηγήσει σ' Αυτόν που ξέρει να ελευθερώνει τους ανθρώπους απ' τα δεσμά της αμαρτίας.

Τον περασμένο χρόνο πραγματοποιήθηκε εκστρατεία στις πλατείες της Θεσσαλονίκης. Τα αποτελέσματα ήταν πολλά και καλά. Προσεύχασθε γι' αυτούς που άγγιξε το Πνεύμα του Θεού και έδωσαν την καρδιά τους στο Χριστό.

Ένα βράδυ, που επισκεφθήκαμε την Επτάλοφο (συνοικία της Θεσ/νίκης) για να δώσουμε το μήνυμα του Χριστού με ύμνους και όργανα, η μουσική από τις γύρω καφετερίες ήταν τόσο δυνατή που σκέπαζε τις φωνές μας. Κείνη τη στιγμή προσευκηθήκαμε όλοι στον Κύριο και ζητήσαμε να δώσει λύση στην κατάσταση. Το ρεύμα σε λίγο κόπηκε και μέσα στη σιγαλιά της νύχτας ακούγονταν μόνο οι δικοί μας ύμνοι. Σε λίγο οι καφετερίες άδειασαν κι ο κόσμος βγήκε στα μπαλκόνια για να μας ακούσει. Το βράδυ εκείνο το μήνυμα του Ευαγγελίου άγγιξε πολλές καρδιές. Μόλις τελείωσε το πρόγραμμα, το ρεύμα ήρθε. Δοξάσαμε το Θεό για τη θαυμαστή αυτή Του επέμβαση. Η δεξιά του Κυρίου φάνηκε και πάλι ισχυρή και δυναμική. Αλληλούια.

Μαρία Ιωακειμίδου
Θεσσαλονίκη

ΑΥΣΤΡΙΑ-ΦΙΛΑΝΔΙΑ-ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

Όνειρο και πόθος μας βαθύς ήταν κάποια μέρα να επισκεφθούμε χώρες του εξωτερικού για να μεταδώσουμε την αγάπη που νιώθουμε στην καρδιά μας για το Χριστό. Στο παρελθόν αρκετές ομάδες από το εξωτερικό επισκέφθηκαν την εκκλησία μας και ήταν καιρός τώρα να τους ανταποδώσουμε την επίσκεψή τους. Έτσι το όνειρό μας έγινε πραγματικότητα όταν στα μέσα του περασμένου χρόνου 6 αδέρφια από την εκκλησία μας ξεκίνησαν με προορισμό τους τη Φιλανδία. Σταματήσαμε πρώτα στην Αυστρία και αργότερα μερικοί από την ομάδα επισκέφθηκαν τη Σοβ. Ένωση. Σε κάθε εκκλησία που επισκεφθήκαμε γνωρίσαμε αδελφούς που η καρδιά τους κτυπούσε με τον ίδιο παλμό αγάπης για τον Κύριο όπως και η δική μας. Ανταλλάξαμε ιδέες επάνω στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χώρες τους και που είναι περίπου τα ίδια με τη δική μας χώρα: το πρόβλημα του αλκοολισμού, οι αυτοκτονίες, τα ναρκωτικά. Για την αντιμετώπισή τους οι αδελφοί εκεί εργάζονται μεθοδικά κάνοντας συναθροίσεις μέσα σε τέντες στη διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου, και εξορμήσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Μία τέτοια ομάδα επισκέφθηκε την εκκλησία μας στις αρχές του περασμένου Σεπτεμβρίου.

Στην IMATRA (πόλη της Φιλανδίας) έγινε η «αδελφοποίηση» της τοπικής εκκλησίας με την εκκλησία μας (Γκαρπολά 5 - Θεσσαλονίκη).

Μερικοί αδελφοί από την ομάδα μας είχαν τη χαρά να επισκεφθούν το Λένινγκραντ της Σ. Ένωσης και να συναντηθούν με δύο εν Χριστώ αδελφές. «Μοναδική στιγμή ήταν οι ώρες του

συμμερισμού της αγάπης μας για το Χριστό και της κοινωνίας μαζί Του μέσα απ' την προσευχή» ομολογούν οι αδελφοί για τη συνάντηση αυτή.

Ευχαριστούμε το Θεό που μας αξίωσε να κάνουμε το ταξίδι αυτό γιατί πραγματικά θα μας μείνει αξέχαστο για τις τόσες πολλές του ευλογίες!

Ηλίας Τρώντσιος
Θεσσαλονίκη

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Παραμονή Χριστουγέννων οι νέοι της εκκλησίας επισκέφθηκαν το Νοσοκομείο της Κατερίνης για να δώσουν λίγη χαρά και ανακούφιση σ' εκείνους που θα έκαναν Χριστούγεννα στο κρεβάτι του πόνου. Μετά από τους ύμνους που έψαλλαν και τα μικρά μηνύματα παρηγοριάς που έδωσαν, μοίρασαν και γλυκά στους ασθενείς. Επίσης στις **18 Φεβρουαρίου** έγινε στην πόλη μας το **Περιφερειακό Συνέδριο Νέων των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής**. Κυρίως νέοι από την Μακεδονία ήρθαν να περάσουν μαζί λίγες ώρες ευχάριστες στην παρουσία του Κυρίου και να ανανεώσουν τους δεσμούς τους μαζί Του.

Ιωάννης Καρυπίδης
Κατερίνη

ΒΑΓΙΑ

28-12-1990 Συνέδριο Νέων των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας με

Στημιότυπο από το συνέδριο

θέμα «οι Έσχατοι Καιροί». «Τα λόγια μου είναι πολύ φτωχά να περιγράψουν το τί έγινε στο συνέδριο αυτό. Η παρουσία του Θεού ήταν πολύ ζωντανή και πλούσια. Δεν έμεινε καρδιά που να μην αγγίχτηκε και μάτι που να μη βούρκωσε καθώς το Πνεύμα το Άγιο κινείτο ανάμεσά μας με δύναμη και μας έκανε όλους να αλλαλάζουμε δυνατά στον Κύριο και να Τον δοξάζουμε. Μαζευτήκαμε από όλη την Ελλάδα, ακόμη και από τη μακρινή Κρήτη και τη Ρόδο για να συζητήσουμε θέματα που αφορούν, εμάς, τους νέους. Μέσα στα θέματα που αναπτύχθηκαν από διάφορους αδελφούς, συζητήθηκε και το θέμα του «γάμου» με τις επιπτώσεις που έχει αυτός στην οικογένεια και ιδιαίτερα στα παιδιά. Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στον Κύριο, που δε μας αρνήθηκε την παρουσία Του· αλλά και σε όλους εκείνους που βοήθησαν να δημιουργηθεί μια ζεστή ατμόσφαιρα που σ' έκανε να νιώθεις περισσότερο την παρουσία Του».

Μίμης Παπαλουκάς
Βαγιά

ΙΡΑΝ

Η εκκλησία του Ιράν περνά μια δύσκολη εποχή. Η Ισλαμική κυβέρνηση έβαλε στόχο της να εξοντώσει κάθε ηγετικό στέλεχος εκκλησίας που αποχώρησε από τον Ισλαμισμό. Στις 3 Δεκ. 1990 ο ποιμένας Soodman απαγονήστηκε για την πίστη του στο Χριστό αφήνοντας πίσω του γυναίκα τυφλή με 4 ανήλικα παιδιά. Ένα άλλο ηγετικό στέλεχος της εκκλησίας, εδώ και πέντε χρόνια κρατείται στη φυλακή χωρίς κανείς να ξέρει τι γίνεται.

Αδελφοί, **προσεύχεσθε** όπως ο Κύριος μεσολαθήσει και ενεργήσει υπέρ των αδελφών μας που δοκιμάζονται τόσο σκληρά χάριν Χριστού στη χώρα αυτή.

ΙΤΑΛΙΑ

Αν και τα νέα είναι παλιά δεν παύουν να είναι ενθαρρυντικά για τη χώρα μας. Πριν τρία χρόνια ο τότε πρωθυπουργός της Ιταλίας υπόγραψε το έγγραφο που έδινε πλήρη ελευθερία στις εκκλησίες Πεντηκοστής να φέρουν σε πέρας τη μεγάλη εντολή του Χριστού «υπάγετε..... και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις πάσαν την γητίσιν».

Οι αδελφοί της Ιταλίας για 80 χρόνια αντιμετώπισαν διωγμούς, πείσεις και ήταν αναγκασμένοι να συναθροίζονται κρυφά. «Όλα αυτά υποφέραμε με υπομονή πιστεύοντας πως κάποια μέρα θα αποκτούσαμε την πλήρη θρησκευτική ελευθερία όπως και οι Ρωμαιοκαθολικές εκκλησίες της χώρας μας. Σήμερα απολαμβάνουμε αυτό που ζητούσαμε και για το οποίο προσευχόμασταν πολλά χρόνια» λέει ο πρόεδρος της Συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Francesco Torri (αριστερά).

Στο λόγο του ο τότε πρωθυπουργός της Ιταλίας είπε: «Σήμερα οι Αποστολικές Εκκλησίες της Πεντηκοστής αριθμούν τις περισσότερες απ' όλες τις Ευαγγελικές αποχρώσεις που υπάρχουν στη χώρα μας».

Στην Ιταλία υπάρχουν: 900 εκκλησίες Πεντηκοστής, ίδιας ομολογίας πίστης με τη Σύνοδό μας. Μία Βιβλική Σχολή αναγνωρισμένη από το κράτος, 50 ραδιοφωνικοί σταθμοί, που εκπέμπουν καθημερινά το Λόγο του Κυρίου. Ένα ορφανοτροφείο. Τρία γηροκομεία. Τηλεοπτικοί σταθμοί.

Η διαδικασία της υπογραφής του εγγράφου έγινε μπροστά στο φακό της τηλεόρασης για να ενημερωθεί ο λαός και μετά την υπογραφή προβλήθηκε ένα μέρος μιας συνάθροισης κάποιας εκκλησίας Πεντηκοστής που είχε υπογραφηθεί σε κασέτα. Είθε σύντομα και η Ελλάδα να αποκτήσει το μεγάλο προνόμιο της πλήρους θρησκευτικής ελευθερίας για να ακουστεί το Ευαγγέλιο του Χριστού από άκρη σε άκρη της χώρας μας ακόμα και από την τηλεόραση, σε καθημερινή βάση.

Ο πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας υπογράφει

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Σε υπαίθρια συνάθροιση στην Οδύσσεια της Ρωσίας 15.000 λαός άκουσε το μήνυμα του Ευαγγελίου. Σταυροφορίες, υπαίθριες συναθροίσεις σε πάρκα, δωρεάν διανομή Αγίων Γραφών με την άδεια των Αρχών. Απίστευτο, όμως δεδομένο. Μια καινούργια μέρα ξημέρωσε για τη Σοβ. Ρωσία.

Για πολλά χρόνια οι αδελφοί μας στη Ρωσία είχαν διωγμούς. Οι συναθροίσεις τους γίνονταν κρυφά. Απαγορευόταν να μιλήσεις σε παιδιά για το Χριστό. Αυτά όλα τώρα ανήκουν στην ιστορία. Σήμερα υπάρχουν μεγάλες ευκαιρίες για τον ευαγγελισμό της χώρας αυτής.

Πρόσφατα η Σοβιετική κυβέρνηση έδωσε άδεια στους αδελφούς της Σουηδίας να τυπώσουν 13 δις. εκατομ. Γραφές για τη χώρα τους. Όταν οι πρώτες 120.000 τυπώθηκαν, έστειλε η Ρωσία ένα φορτηγό για να τις παραλάβει και να τις διανέμει στις εκκλησίες.

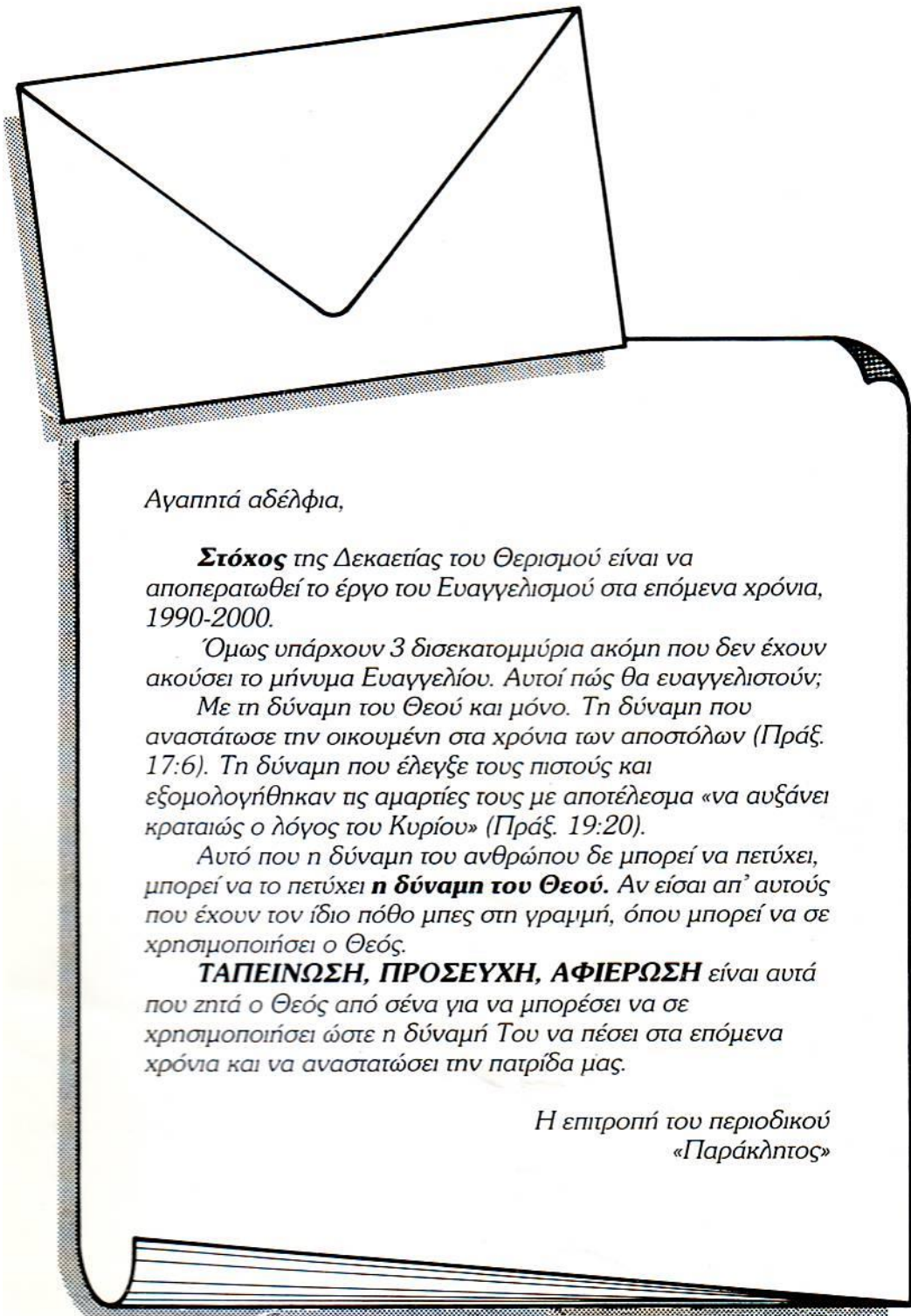
Ας προσευχόμαστε για τα 287,015,00 λαό της Ρωσίας ν' ακούσει το μήνυμα του Ευαγγελίου «ενώ είναι ακόμη μέρα».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε την εκκλησία Καβάλας για τις 10.000 δρχ. που πρόσφερε στο περιοδικό αντί για στεφάνι, στη μνήμη του αγαπητού αδελφού Παύλου Καρυπίδη, προέδρου των Θερμών Νιγρίτας, που αναχώρησε στον Κύριο επτά μήνες μετά την αναγέννησή του.

Κάθε χειρονομία οικονομικής υποστήριξης προς το περιοδικό είναι ευπρόσδεκτη και εκτιμάται ιδιαίτερα γιατί μόνοι πόροι συντήρησής του είναι οι **συνδρομές** και οι **συνεισφορές** των αδελφών.

Από τη στήλη αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τις εκκλησίες, **Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Νέας Υόρκης** και τους αδελφούς: **Κ. Σαραγιώτου, Αλ. Παπαδοπούλου, Γ. Γκούμα, Ε. Λαζαρίδη** που με τη χρηματική τους βοήθεια κατέστησαν δυνατή την έκδοση του 40ού τεύχους του περιοδικού. Ο Κύριος να τους ευλογήσει.

Αγαπητά αδέρφια,

Στόχος της Δεκαετίας του Θερισμού είναι να αποπερατωθεί το έργο του Ευαγγελισμού στα επόμενα χρόνια, 1990-2000.

Όμως υπάρχουν 3 δισεκατομμύρια ακόμη που δεν έχουν ακούσει το μήνυμα Ευαγγελίου. Αυτοί πώς θα ευαγγελιστούν;

Με τη δύναμη του Θεού και μόνο. Τη δύναμη που αναστάτωσε την οικουμένη στα χρόνια των αποστόλων (Πράξ. 17:6). Τη δύναμη που έλεγξε τους πιστούς και εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους με αποτέλεσμα «να αυξάνει κραταιώς ο λόγος του Κυρίου» (Πράξ. 19:20).

Αυτό που η δύναμη του ανθρώπου δε μπορεί να πετύχει, μπορεί να το πετύχει **η δύναμη του Θεού**. Αν είσαι απ' αυτούς που έχουν τον ίδιο πόθο μπες στη γραμμή, όπου μπορεί να σε χρησιμοποιήσει ο Θεός.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ, ΠΡΟΣΕΥΧΗ, ΑΦΙΕΡΩΣΗ είναι αυτά που ζητά ο Θεός από σένα για να μπορέσει να σε χρησιμοποιήσει ώστε η δύναμή Του να πέσει στα επόμενα χρόνια και να αναστατώσει την πατρίδα μας.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ψυχή, που βλέπεις χαμπλά,
κι έχεις στο βλέμμα κατακνιά,
σέρνεις τα βήματα βαριά,
κι είν' αλυσίδες στην καρδιά.

Ζητάς να βρεις λίγη χαρά,
ζητάς του κάκου Λευτεριά.
Γύρω σου απλώνεται σκληρός
η ματαιότητα κι ο χαμός.

Ποιος θα σου δώσει το φτωκό
νερό να πεις αθάνατο;
Ποιος θα σου δώσει δυο φτερά
μακριά να φύγεις απ' τη φθορά;

Ω, ναι υπάρχει Βοηθός.
Είν' της Ζωής ο κορηγός.
Φως είν' η πλάση του αυτή
που κατεβαίνει στην ψυχή.

Σου αλλάζει αμέσως την καρδιά
και φέρνει Ειρήνη, Λευτεριά.
Εσένα ψάχνει για να βρει
για να σου δώσει **Νέα Ζωή**.

Θα βρεις ουράνιο θησαυρό,
θα έχεις **Νίκη** στο κακό.
Θα σου γεμίσει την καρδιά
μ' ουράνια μύρα κι ευωδιά.

΄Απλωσ' τα χέρια της καρδιάς.
Ζήτα τα λύτρα που για σε
πληρώθηκαν στο Γολγοθά.
Ζήτα στην πλάση σου να 'ρθει
κι εντός σου, ναι, θα κατεβεί.
Ζωή, που πλάστηκες να ζεις,
ζωή γλυκειά του Λυτρωτή!

Γιάννης Καρυτίδης
Κατερίνη